LESSON 5

PRINCE SIDDHARTHA'S KINDNESS

Prince Siddhartha was very kind to people, animals and other living things. As a very brave horseman he won many prizes in the country. Although he did not have to suffer any hardships and difficulties as he had everything, he always thought of the poor people and living things who were working hard to make him happy. He felt sorry for them and wanted to make them happy too as he always was.

သင်ခန်းစာ (၅)

မင်းသားလေး သိဒ္ဓတ္ထ၏ ကြင်နာ သနားတတ်ခြင်း

မင်းသားလေး သိဒ္ဓတ္ထသည် လူများ တိရစ္ဆာန်များနှင့် အခြားသတ္တဝါတွေအပေါ်မှာ အလွန်ဘဲ ကြင်နာ သနားခဲ့ပါတယ်။ သူသည် အလွန်ရဲရင့်သတ္တိရှိပြီး နိုင်ငံအတွင်းမှာ ဆုများစွာကို အနိုင်ရရှိခဲ့ပါတယ်။ သူမှာ အရာ အားလုံးနှင့်ပြည့်စုံပြီးတော့ အခက်အခဲဘာမှမရှိသော်ငြားလည်း သူသည် အလုပ်ကျိုးစားသူများ၊ ဆင်းရဲနွမ်းပါးသူ များကို ပျော်ရွှင်နိုင်ဖို့ရန် အမြဲစဉ်းစားတွေးတောလေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ သူသည် ၎င်းတို့အတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်လေ့ ရှိပြီးတော့ ၎င်းတို့တွေပျော်ရွှင် ချမ်းမြေ့ဖို့ရန်အတွက် အမြဲအလိုရှိခဲ့ပါ တယ်။

One day he was walking in the woods with his cousin Devadatta who had his bow and arrows with him. Suddenly Devadatta saw a swan flying and shot at it. His arrow brought the swan down. Both the boys ran to get the swan. As Siddhartha could run faster than Devadattha., he reached the bird first and found, to his surprise, that the swan was still alive. So he gently pulled out the arrow from the wing. He then got a little juice from cool leaves, put it on the wound of the bird to stop the bleeding and with his soft hand, stroked the swan which was very frightened. When Devadatta came to claim the swan, naturally Prince Siddhartha refused to give it to him. Devadatta was very angry to see his cousin keeping the swan away from him. "Give me my bird, I shot it down," said Devadatta.

တောကစားထွက်ခဲ့တယ်။ ရုတ်တရက် ဒေဝဒတ်က ပျံလာသော ဘဲငမ်းတစ်ခုကိုမြင်တာနဲ့လေးနှင့် ပစ်လိုက်ပါတယ်။ မင်းသားလေးနှင့်ဒေဝဒတ်တို့ဟာ ဘဲငမ်းကို ကောက်ယူဖို့ရန် ပြေးသွားခဲ့ကြပါတယ်။ သိဒ္ဓတ္ထက ဒေဝဒတ်ထက် အပြေးမြန်သည့်အတွက် ဘဲငမ်းဆီကို အရင်ရောက်သွားပြီး တွေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။ ဘဲငမ်းဟာ အသက်ရှင်ဆဲတွေ့ရှိရ သဖြင့် အံ့အားသင့်သွားခဲ့ပါတယ်။ သိဒ္ဓတ္ထသည် အတောင်ပံတွင် ထိထားသော မျှားကို ကြင်နာစွာ ဆွဲထုတ်လိုက်ပါ တယ်။ သိဒ္ဓတ္ထသည် သစ်ရွက်မှရရှိသော အေးသော အရည်လေးနှင့်ဘဲငန်းမှထွက်နေသော သွေးများတိတ်သွားစေရန် သူ၏လက်ဖြင့် ဖွဖွလေးပွတ်ပေးပါ ခဲ့တယ်။ ဘဲငမ်းကို ကောက်ယူဖို့ရန် ဒေဝဒတ် ရောက်လာသောအခါ မင်းသား လေး သိဒ္ဓတ္ထသည် ယင်း ဘဲငမ်းကို ဒေဝဒတ်အားပေးဖို့ရန် ငြင်းဖိုလိုက်ပါတယ်။ ဒေဝဒတ်ဟာ အလွန်စိတ်ဆိုး ဒေါသထွက် ပြီးရောက်လာသောအခါ သိဒ္ဓတ္ထသည် ဘဲငမ်းကို ဒေဝဒတ်နှင့်ဝေးရာသို့ထားလိုက်ပါတယ်။ "ငါ့ဘဲငမ်း ကိုပေး။ အဲဒါငါပစ်လိုက်တာ" လို့ ဒေဝဒတ်ကပြောခဲ့ပါတယ်။

"No, I am not going to give it to you. If you had killed it, it would have been yours. But now since it is only wounded and alive it belongs to me because I saved its life," said Siddhartha.

Devadatta still did not agree. Then Siddhartha suggested. "Let us go to the court of wisemen and ask them who really owns the swan."

Devadatta agreed and then both of them went to the court of wisemen to tell them about their quarrel. The wisemen said, "Alife certainly must belong to him who tries to save it, a life cannot belong to one who is only trying to destroy it. The wounded swan by right belongs to Siddhartha.

"မပေးနိုင်ဘူး၊ ဘဲငမ်းကို သင်ထံမပေးဘူး။ ဘဲငမ်းကို မင်းသတ်ခဲ့ပြီးပြီဆိုရင် အဲဒါသည် မင်းဟာဖြစ် တယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ နာကျင်ယုံဘဲဖြစ်ပြီးတော့ အသက်ရှင်လျက်ရှိနေသးတယ်။ အဲဒါကြောင့် ငါပိုင်တယ်။ ဘာလို့ လဲဆိုတော့ ငါက သူရဲ့အသက်ကို ကယ်ဆယ်လိုက်လို့" ဟု သိဒ္ဓတ္ထကပြန်ပြောခဲ့ပါ တယ်။

ဒေဝဒတ်ဟာ ခုထိတိုင် လက်ခံ သဘောမတူခဲ့ပါ။ ထို့နောက် "ငါတို့ ပညာရှိတွေစီရင်တဲ့တရားရုံးတော်ကို

သွားကြပြီး ဒီဘဲငမ်းကို ဘယ်သူပိုင်ဆိုင်သလဲဆိုတာကို မေးမြန်းကြရအောင်" ဟု သိဒ္ဓတ္ထမှ အကြံပြုခဲ့ပါ တယ်။

ဒေ၀ဒတ်ဟာ သဘောတူခဲ့ပြီးတော့ သူတို့နှစ်ယောက်သည် ပညာရှိများရှိရာ တရားရုံးတော်သို့သွားရာက် ခဲ့ကြပြီး ၎င်းတို့၏ ပြဿနာကိုရှင်းလင်း ပြောပြခဲ့ကြပါတယ်။ "အသက်ရှင်နေဆဲဖြစ်လျှင် ယင်းဘဲငမ်း အသက်ကို ကယ်ဆယ်ခဲ့တဲ့သူသာ ပိုင်ဆိုင်ခွင့်ရှိပြီးတော့၊ အသက်မရှင်တော့ဘူးဆိုလျှင်တော့ ယင်းဘဲ ငမ်းကို ပစ်သတ်ခဲ့တဲ့ သူသာပိုင်ဆိုင်သည်။ ယခု ဒဏ်ရာသာရရှိထားသော ဘဲငမ်းကို သိဒ္ဓတ္ထသာပိုင်ဆိုင်သည်' ဟု ပညာရှိများမှ ပြောကြား ခဲ့ပါတယ်။